

Folketingets Europaudvalg

Christiansborg, den 21. april 2002

Europaudvalgets sekretariat

Til

Finansudvalgets og Europaudvalgets medlemmer og stedfortrædere

Information om møde den 16. april om de nationale stabilitets- og konvergensprogrammer

Tirsdag den 16. april 2002 var repræsentanter fra de nationale parlamenter inviteret til møde i Europa-Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål. Fra Folketinget deltog næstformand i Finansudvalget Svend Heiselberg (V) og medlem af Europaudvalget Lars Barfoed (KF).

Oplægsholderne

Udvalgets formand Christa RANDZIO-PLATH indledte mødet og fremhævede, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på trods af deres forskellige arbejdsbetingelser arbejdede for fælles mål som øget vækst, styrkelse af konkurrencedygtigheden, øget beskæftigelse og bedre muligheder for social indslusning. Hun påpegede desuden behovet for, at EU satte sig nye mål for den økonomiske udvikling, efter at målene om et indre marked og en monetær union nu var opnået.

Herefter gav kommissær for økonomiske og monetære anliggender Pedro SOLBES MIRA et kort oplæg om udsigterne for den europæiske økonomi. Kommissæren gav grundlæggende udtryk for en forsigtig optimisme og noterede, at der var tegn på, at den økonomiske vækst var ved at genvinde styrken, og at inflationen nu var nedadgående. Samtidig udtrykte kommissæren bekymring over, at niveauet for den offentlige gæld i flere lande i eurozonen fortsat oversteg den tilladte grænse på maks. 60 pct. af BNP. Kommissæren appellerede afslutningsvis til, at også de nationale parlamenter ville udnytte de eksisterende muligheder for at spille en aktiv rolle i forbindelse med formuleringen af den europæiske økonomiske politik.

I sit indlæg om konvergens- og stabilitetsprogrammerne for 2002 noterede

taget positivt mod invitationen og udtrykte håb om et tættere samarbejde med de relevante udvalg i de nationale parlamenter.

Med venlig hilsen

Peter Riis

Udvalgets rapporteur Ioannis MARINOS, at programmet for 2002 fulgte retningslinjerne lagt året før med visse fravigelser, hvilket bl.a. kunne forklares med at programmerne var udarbejdet i en periode hvor konjunkturerne var helt anderledes. Generelt holdt landene i eurozonen sig dog inden for stabilitetspagtens rammer sagde Marinos, som samtidig bemærkede den offentlige gældsætning i lande som Belgien, Italien og Grækenland fortsat var alt for høj. Det var ifølge Marinos meget vigtigt, at Kommissionens mulighed for at indlede en advarselsprocedure i tilfælde af udsigten til budgetunderskud på mere end 3 pct. af BNP ikke fremover vil blive afvist af Rådet. Sådanne afvisninger vil kunne føre til en uønsket svækkelse af stabilitets- og vækstpagten, påpegede Marinos. Marinos tillagde stabilitets- og vækstpagten en afgørende betydning for den økonomiske stabilitet og tilføjede, at uden denne pagt ville inflationen have været langt højere.

Den anden rapporteur fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål Bruno TRENTIN fremhævede i sit indlæg om de brede økonomiske retningslinjer for 2002, at stabilitets- og vækstpagten ikke var nogen mirakelopskrift for den europæiske økonomi. Andre instrumenter, der bl.a. vil kunne bringe Europa ud af dets aktuelle investeringskrise, måtte også overvejes, sagde Trentin. Han foreslog, at der blev satset målrettet inden for visse sektorer således, at man kunne "bundte de økonomiske ressourcer" for at få større effekt. Den til tider konfliktprægede dialog mellem arbejdsmarkedets parter måtte omstilles til mere moderne governance-baserede styreformer for derved at skabe et mindre konfliktpræget socialt klima, sagde han.

Debatten

Under debatten blev en række emner drøftet, herunder bl.a.

- Hvordan man kunne sikre de små- og mellemstore virksomheder – der af flere blev betegnet som Europas vækstpotentiale – bedre vilkår
- Europas fremtidige demografiske sammensætning med en stærkt forøget andel af ældre og det deraf følgende pres på pensionssystemerne.

Lars BARFOED gjorde opmærksom på forskelle i EU-landenes finansiering af deres pensionssystemer og bemærkede, at den danske folkepension var skattefinansieret. Ifølge Lars Barfoed var det oplagt at subsidiaritetsprincippet fortsat måtte gælde for pensionsområdet.

- Behovet for at intensivere Lissabon-processen med fokus på liberaliserin-

ger af bl.a. energisektoren, arbejdsmarkedsreformer og social samhørighed.

Lars BARFOED pointerede, at midlerne til at opnå de fælles mål ikke skulle harmoniseres, men derimod give plads til fleksible, ubureaukratiske løsninger, der vil styrke en fortsat liberalisering med respekt for sociale- og miljøpolitiske hensyn. Lars Barfoed vendte sig imod Trentins tanker om at "bundte ressourcer" til fordel for specifikke sektorer, idet dette hurtigt vil kunne vise sig at være en alt for snæver strategi i en verden, hvor de økonomiske forudsætninger hurtigt kunne forandre sig. Derimod burde man ifølge Lars Barfoed snarere satse mere på brede rammevilkår.

Flere mødedeltagere påpegede, at behovet for at sætte mere skub i Lissabon-processen blev tydeliggjort af, at EU's konkurrenceevne fortsat ikke kunne holde trit med den amerikanske. Bruno TRENTIN fastslog at EU's stabilitets- og konvergenskriterier – særlig kravet om det maksimalt tilladte budgetunderskud på 3 pct. – lagde nogle begrænsninger på EU-landenes handlemuligheder. Lars BARFOED tilføjede at U.S.A havde tradition for at benytte pengepolitikken som instrument til at stimulere konjunkturerne og investeringsniveauet ved hjælp af rentenedsættelser. Den Europæiske Centralbank havde derimod i højere grad opmærksomheden rettet mod en stabil prisudvikling og lav inflation hvilket ifølge Lars BARFOED betød, at EU ikke kunne anvende samme instrumenter som U.S.A.

- Balancegangen mellem ønsket om harmoniseringer på europæisk plan og om behovet for nationale tilpasninger, bl.a. set i lyset af regionale forskelle i Europa.

Hertil fastslog Lars BARFOED, at mens Den Europæiske Centralbank var ansvarlig for koordinationen af valuta- og pengepolitikken, var det de nationale regeringer, der stod for finanspolitikken. Denne fordeling fandt han af central betydning, idet de nationale regeringer dermed vil bevare muligheden for at kunne tilpasse sig regionale og strukturelle forskelle.

- Behovet for at forøge udbuddet af arbejdskraft ved bl.a. at fastholde ældre medarbejdere på arbejdsmarkedet, at forøge den kvindelige andel af arbejdsstyrken og fremme initiativer om "livslang læring".

Mødet blev afsluttet, uden at der blev draget konklusioner. Udvalgets formand Christa RANDZIO-PLATH takkede de nationale parlamentarikere for at have